

РЕШЕНИЕ

№ 4618

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10935** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда (КТ).

Производството е образувано по жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя срещу Предписание с изх. № ИЗХ20073657/21.10.2020 г. и Постановление изх. № ИЗХ20073656/21.10.2020 г. за обявяване на съществуването на трудово правоотношение, издадени от инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ), със седалище в [населено място].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорените актове, като постановени в нарушение на процесуалния и материален закон. Посочва, че с предписанието е предписано на жалбоподателя, в качеството му на работодател, да предложи сключване на трудов договор на А. М. М., с ЕГН [ЕГН] за извършване на работа „работник разфасовач“ в експлоатирания от дружеството обект „кланица за водоплаващи птици“ в [населено място]. С постановлението за обявяване на съществуването на трудово правоотношение, ответникът на основание чл. 405а, ал.7 КТ е обявил съществуването на трудово правоотношение между жалбоподателя и А. М. М. за извършване на посочената работа, считано от 03.09.2020 г. Изложени са доводи, че при издаване на двата оспорени акта, ответникът не е преценил всички факти и обстоятелства от значение за случая, тъй като на 12.08.2020 г. в кланицата,

стопанисвана от жалбоподателя, са пристигнали от Франция продукти от „етнически“ кланета „кашер“. За извършването на необходимите религиозни ритуали във връзка с обработката на животните, които да ги направят годни за употреба от еврейската общност, в кланицата пристигнали 10 религиозни лица от еврейската религия, които да контролират процеса по Кашрут. За изпълнение на процеса по кашеризиране на продуктите, сключили договори с лица, преминали обучение за извършване на „мелиха“ /измиване на месото, осоляване на повърхността му и повторно измиване/. Едно от лицата е именно А. М. М.. Последната е обучена за тази религиозна процедура и се ангажира от различни кланици, за извършване на контрол по религиозния ритуал, когато в северна България се извършва Кашрут. За извършването на посочената дейност, А. М. М. и дружеството жалбоподател имат сключен граждански договор от 10.04.2020 г., с който възложителят е възложил на изпълнителя да извърши заготовка на пилета и патици при етнически кланета на 300 000 броя птици срещу заплащане в размер на 900 лв. По тази причина М. не е била в трудово правоотношение с жалбоподателя, не е имала работно място, не е извършвала еднородна дейност през определен период от време под указанията и под контрола на работодателя. Гражданският договор не е имал трайност и постоянство в изпълнението. Страните не са били уговорили трудова функция, а постигането на определен резултат. Моли за отмяна на оспорените предписание и постановление. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответният орган, дирекция Инспекция по труда – Л., в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че в подписана от М. декларация, са посочени работно време, трудово възнаграждение и други реквизити, които са задължителни за едно трудово правоотношение. Счита, че от свидетелските показания се потвърждава, че лицето не е свободно само да преценява кога и как да изпълнява възложената му работа. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за законосъобразност на оспорените актове. Счита, че отношенията между дружеството жалбоподател и А. М. М. са трудови. Това се установява от доказателствата по административната преписка. Лицето е ангажирана с трудова дейност, с определени трудови функции, които се извършват в продължение на продължителен период от време, а не еднократно.

Заинтересованата страна А. М. М., не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

[фирма] и А. М. М. са сключили граждански договор № 42/10.04.2020 г., с който М. е приела да извърши „заготовка на продукти/пилета от етнически кланета – кашер, 300 хил. броя животни“. Уговорено е, че възложителят [фирма] ще изплати на изпълнителя А. М. М. сумата от 600,00 лв. Възнаграждение, в срок до 30.12.2020 г. Изпълнителят М. се е задължила да изпълни посоченото в договора до 30.12.2020 г. Изпълнителят ще извърши работата по указания и заявка на възложителя.

А. М. М. е подписала декларация от 10.04.2020 г., с която е декларираща, че не работи по трудов договор или по служебно правоотношение.

Представена е и декларация, с нотариална заверка на подписа на М. от 26.10.2020 г., с която е декларираща, че работи на граждански договор в дружеството [фирма] и не е осигурена на друго основание.

На 03.09.2020 г., с начален част 9,45 ч., служители на Д ИТ, [населено място] извършили проверка на място на обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], резултатът от която обективирали в протокол изх. № 11-С-12-88/03.09.2020 г. В протокола е отразено, че по време на проверката е установено, че в работните помещения се извършва пакетаж на пилешка разфасовка. На работа са заварени 18 лица, които са били с работни облекла, сред които и А. М. М.. На проверката е присъствал управителя на дружеството.

А. М. М. е подписала декларация в деня на проверката, в която е декларираща, че работи в [фирма], в обект кланица в [населено място], на длъжност работник, като извършва дейност разфасовка. В дружеството работи от три дена, преди проверката, за неопределено време. Работи на 8- часов работен ден, има установено работно време от 8 ч. до 17 ч. Декларираща е, че реално ползва три почивни и три почивки на ден – от 10,00 до 10,30 ч , от 12,00 до 13,00 ч. и от 15,00 до 15,30 ч. Декларираща, че има определено работно място, а служител/представител на дружеството следи и контролира процеса ѝ на работа. Последното месечно трудово възнаграждение е минимално. В декларацията е посочено също, че не е подписала трудов договор, не е получила копие от уведомлението до НАП за регистрация на договора, както и че не е подписвала договор с посоченото дружество.

В протокол изх. № 11-С-12-88/25.09.2020 г., изготвен от служител в Д ИТ, [населено място] е отразено, че за А. М. М. е представен граждански договор.

С постановление изх. № 20073656/21.10.2020 г., инспектор в Д ИТ, [населено място] е обявил съществуването на трудово правоотношение между [фирма] и А. М. М. за извършване на работа като „работник разфасовач“, в обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], считано от 03.09.2020 г. Мотивите, изложени в постановлението са свързани с това, че лицето е заварено да работи в посочения обект, при извършена на обекта проверка. Ответникът се е позовал и на попълнената от М. декларация, като е уточнил, че след подписване на декларацията, служителят е продължил работата си по разфасовка на пилешко месо. Констатирано е, че А. М. М. полага труд на осигурена от дружеството работна площадка, с осигурени от него средства и материали, като риска от извършената работа е за дружеството.

Постановлението е връчено на представител на дружеството при отказ на 22.10.2020 г. Посочено при връчването е, че лицето е в трудово правоотношение с друго предприятие.

На основание съставеното постановление изх. № 20073656/21.10.2020 г., както и на основание чл. 405а, ал.4 КТ, инспектор при Д ИТ, [населено място] е издал предписание изх. № 20073657/21.10.2020 г., с което е предписал дружеството да предложи на А. М. М. сключването на трудов договор за извършване на работа „работник разфасовач“, в обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], считано от 03.09.2020 г. Даден е тридневен срок за изпълнение на предписанието.

П. на връчено на представител на дружеството на 22.10.2020 г. П. е връчено и на А. М. М. на 28.10.2020 г.

Жалбата е подадена чрез ДИТ – Л. на 02.11.2020 г.

По делото се събраха и гласни доказателства, като беше разпитан като свидетел Е. Е. А., началник на отдел при дружеството жалбоподател, както и А. М. М.. Съдът кредитира показанията на свидетеля А. като логични, последователни и обективни.

Свидетелят А. изяснява, че „Кашер“ е еврейски религиозен ритуал, представляващ осоляване на животно, който дружеството изпълнява, когато имат поръчки от евреите. Всеки месец имат такива поръчки. Не всеки служител може да го прави този ритуал, първо се преминава през специално обучение. Всеки месец при необходимост наемат такива, обучени от евреите специалисти, които да правят ритуалното заколване на животните. Заколването се извършва от равин, след това следва осоляване от специалиста, който в случая била А. М. М.. Евреите държали да присъстват на това. При обучението на А. М. М., евреите я харесали как работи и държали, когато се извършва тази работа, тя да присъства. М. не работила в дружеството, единствено е обучавана в птицекланицата, но от равините. Тя извършвала осоляването, кашеризирането. Свидетелят сочи, че викат А., когато има необходимост. Последната няма работно време, а работи с определен брой пилета, които трябва да осоли. Служителите на фирмата нямат допир хората, доведени от равините. Те изпълняват изискванията на равините. Когато са в птицекланицата, работят до залез, след това по техен обичай не работят петък след обяд и събота и неделя.

Свидетелят съобщава, че е присъствал на проверката от ДАНС. Спомня си, че по това време служителите на фирмата са се намирали в гардеробната. От ДАНС са изгонили работодателя им, след което са им дали да попълнят декларации. Според свидетеля попълването на декларациите е било под диктовка на служителите на ДАНС.

Свидетелката М. заявява, че служители на ДАНС са извършили проверка на обекта, в който е работила. По това време служителите на дружеството са били в почивка. По време на проверката представител на “П. фууд България“ е бил изведен от помещението, а попълването на декларациите е станало под диктовка. М. е изпълнявала в дружеството длъжността солачка на равините и не е имала общо с “П. фууд България“. Посочва също, че е имала граждански договор с дружеството, по силата на който е получавала 600 лв. Уточнява, че към датата на проверката е била служител на [фирма], а към настоящият момент работи при равините. По повод дейността си сочи, че осоляването на продукта се заплаща по 1 стотинка на бройка, а към датата на проверката е получавала заплата. Служителят сочи, че не работи постоянно в дружеството. Към датата на проверката е била на повикване, няма конкретно работно време, а работи докато не свършат пилетата. Конкретни задачи получавали от равините, както и работното облекло. Равините обучили и двете жени да осоляват пилета. За обучението със свидетелката се е свързал ръководителят Е. А.. Равините одобрили работата на двете жени и ги взели. Пилетата, които трябва да бъдат обработени на една смяна са около 3000. Свидетелката заявява, че сутрин отива във фабриката в 7,00 ч. и работи докато залезе слънцето. В случай, че приключат с осоляването по-рано са свободни да си тръгнат. Има случаи, в които е отивала и след 7,00 ч., в зависимост от това, кога започва клането. Във фабриката не са викани по други поводи.

Съдът не кредитира показанията на свидетелката М., тъй като съдържат противоречиви твърдения, несъответстващи на останалия доказателствен материал по делото. Писмените доказателства по делото опровергават нейните твърдения.

При така установената фактическа обстановка, настоящия съдебен състав на АССГ,

като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предмет на оспорване са Постановление изх. № ИЗХ20073656/21.10.2020 г. за обявяване на съществуването на трудово правоотношение между дружеството жалбоподател [фирма] и А. М. М. и издаденото въз основа на постановлението Предписание с изх. № ИЗХ20073657/21.10.2020 г. за отправяне на предложение за сключване на трудов договор на А. М. М. за извършване на работа „разфасовчик“, в обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], считано от 03.09.2020 г. Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена от активно легитимирано лице, адресат на постановлението и на даденото предписание, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по същество. Жалбата е подадена срещу годни за оспорване два административни акта, на основание чл. 405а, ал.7, вр. ал. 2 и ал.4 КТ – предписание по чл. 405а, ал.4 КТ и постановление по чл. 405а, ал.1 КТ и е в срока за оспорване на индивидуалните административни актове, за което са представени доказателства..

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Процесните постановление и издаденото въз основа на него предписание, са издадени от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. С разпоредбата на чл. 399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". Дирекциите "Инспекция по труда", като поделения в системата на ИАГИТ, са органи на изпълнителната власт и дейността на тяхната администрация се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение (аргумент от чл.12 ал.1 от Закона за администрацията). Съгласно чл. 20 ал.1 от Устройствения правилник на ИАГИТ, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл. 405а КТ да издава постановление за обявяване на едно правоотношение за трудово, както и да издава предписания за сключване на трудов договор. Доколкото двата акта са издадени от главен инспектор в Д ИТ, [населено място], след извършена проверка на обект в [населено място], общ. Л., актовете са издадени от компетентно лице, притежаващо функционална и местна компетентност за издаването им.

Двата акта са издадени в предписаната от закона писмена форма, като съдържат и мотиви, в това число правните и фактически основания за издаването им. Съдържат се изложение на фактите, т.е. фактическите установявания и документите, въз основа на които са издадени, както и правните основания за издаването им. Посочен е издателя на акта, неговия адрес, какво е установено и какво е решението, във връзка с установеното от фактическа страна. В този смисъл, съдът приема, че оспорените постановление и предписание са мотивирани в достатъчна степен, че да разбере жалбоподателят какво следва да бъде неговото поведение, във връзка с установеното от проверката на място и по документи, и относно обявеното съществуване на трудово правоотношение.

В производството по издаване на оспорените актове не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. В съответствие с правилото на чл. 34, ал. 3 от АПК, представител на търговското дружество е бил запознат с резултатите от извършената на 03.09.2020 г. проверка и му е и предоставена възможност да вземе отношение по тях, както и да представи

доказателства в своя защита.

Предвид изложеното, съдът намира, че при постановяване на оспорения акт, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяна на акта на процесуално основание.

По спазване на материалния закон, в каквато насока са основните доводи за незаконосъобразност, изложени от жалбоподателя, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 от КТ, послужила като правно основание за издаване на оспореното постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение изх. № 0048-1064 от 03.08.2012 г., когато установят, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ, контролните органи на Инспекцията по труда разполагат с правомощие да обявят с постановление съществуването на трудово правоотношение. Въз основа на това постановление, контролните органи дават предписание на работодателя да предложи на работника/служителя сключване на трудов договор /чл. 405а, ал. 4 от КТ/.

Предпоставка за прилагането на чл. 405а, ал. 1 от КТ е съществуването на трудовото правоотношение, към момента на неговото установяване, посредством извършване на проверка от контролните органи, т.е. към този момент следва да е налице изпълнение на трудови задължения и предоставяне на работна сила от страна на работника на определено работно място и уговорено трудово възнаграждение.

Видно от събраните по делото доказателства, към момента на извършване на проверката на място в обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място] от контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" Л., е установено, че на място в работните помещения, където се извършва дейност по пакетаж на пилешка разфасовка са заварени на работа 18 работници. Сред тези лица е и А. М. М., която е подписала декларация, в която е декларирала, че работи в [фирма], в обект кланица в [населено място], на длъжност работник, като извършва дейност разфасовка. В дружеството работи от три дена, преди проверката, за неопределено време. Работи на 8 часов работен ден, има установено работно време от 8 ч. до 17 ч. Декларирала е, че реално ползва три почивни дни и три почивки на ден – от 10,00 до 10,30 ч., от 12,00 до 13,00 ч. и от 15,00 до 15,30 ч. Декларирала, че има определено работно място, а служител/представител на дружеството следи и контролира процеса ѝ на работа. Последното месечно трудово възнаграждение е минимално. Декларирала е също, че не е подписала трудов договор, както и не е получила копие от уведомлението до НАП за регистрация на договора, както и че не е подписвала никакъв договор с посоченото дружество. Въпреки декларираното от лицето, се установява, че дружеството има сключен с М. граждански такъв № 42/10.04.2020 г., с който последната е приела да извърши „заготовка на продукти (пилета/патици) от етнически кланета – кашер, 300 хил. броя животни“. Уговорено е, че възложителят [фирма] ще изплати на изпълнителя А. М. сумата от 600,00 лв.

Основното възражение на жалбоподателя е, че не е на лице трудово

правоотношение между дружеството и М., а дейността, която тя изпълнява е въз основа на граждански договор.

В този смисъл, пределите на административния контрол, а и след това на съдебния, се простират до установяване дали дейността, извършвана от М. отговаря на изискванията за трудова дейност и дали с извършването ѝ без трудов договор, е нарушение на трудовото законодателство. Инспекцията по труда има право да обяви съществуване на трудово правоотношение, когато установи, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ. От съдържанието на разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 КТ се налага извода, че за да може да се установи съществуването на трудово правоотношение, към момента на установяването то трябва да съществува, т. е. към този момент да е налице изпълнение на трудови задължения от страна на работника на определено работно място и с определено работно време и то към лицето, което е посочено в постановлението като работодател. Т.е. обявеното за съществуващо трудово правоотношение трябва да бъде обявено за съществуващо между лицето, престирало труд и лицето, за което то е престирало труд.

Настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай, от доказателствата по делото се установява наличието на всички елементите на трудовото правоотношение. Това са определено по часове работно време, задължение за изплащане на трудово възнаграждение, регулярно изпълнение на задълженията, отношения по субординация между работодател и работник. Всички тези елементи съдът приема, че са налице в процесния случай. Това се установява от подписаната от М. декларация, изготвена в деня на проверката, както и от установеното и констатирано от контролните органи на място. От една страна контролните органи при извършената на място проверка са констатирани, че П. извършва дейност по разфасовка на пилета, а след подписването на декларацията, тя е продължила същата тази дейност. От друга страна, констатираното от органите се потвърждава от декларираното от М. в декларацията, която е заявила, че работи при дружеството, посочила е дейността, която изпълнява, а именно разфасовка, посочила е работното си време, почивните дни и почивките по време на работния ден. От трета страна, констатираното от контролните органи, както и декларираното с декларацията относно вида на дейността, която М. изпълнява, не се оборва от жалбоподателя. Изложеното в жалбата, както и изложеното от свидетеля, чиито показания съдът кредитира на основание чл. 172 ГПК, не оборва доказателствената стойност нито на установеното на място, нито декларираното от работника. Свидетелят свидетелства за това, че в проверения обект се извършват ритуални кланета на пилета, а М. е ангажирана с тази дейност по желание на поръчителите на кланетата и извършва дейност по осоляване на пилетата именно за тях /поръчителите/, по тяхно нареждане, спазва техните инструкции и указания, както и получава възнаграждение за дейността именно от тях. Доказателства за извършване на такива ритуални кланета на животни не бяха представени, не се представиха договори за възлагане на тази дейност от страна

на чуждестранни религиозни лица. Т.е., това твърдение е недоказано и не може да обори декларираното от М. с декларацията, че тя в същност извършва дейност по разфасовка, а не дейност по осоляване на пилета. Също така, не се представиха доказателства доказващи тезата, че М. е обучено лице да извършва именно такава дейност по религиозно клане. Показанията на свидетелят в този смисъл са противоречиви, тъй като първо той посочва, че дружеството обучава такива лица, а след това, че те се обучават от равините, които са възложили ритуалното клане.

Отделно от изложеното, не е ясна причината за съществуването на граждански договор между дружеството и М.. В случай, че тя изпълнява дейността по осоляване на пилетата от името и за сметка на трети лица и е наета от тези трети лица, които ѝ плащат и възнаграждение за тази дейност, каква е причината за сключване на граждански договор между дружеството и М.. Изложеното в жалбата, че дружеството търси М. при необходимост от извършване на ритуални кланета противоречи на изложеното от свидетеля, че тези хора се водят от равините. Също така, обстоятелството, че П. е заварена по време на проверката в обекта, стопанисван от дружеството да извършва дейност по пакетаж на пилета, не е оспорено от ответника, нито в протокола от проверката, нито към настоящия момент. Т.е. при наличие на граждански договор за извършване на заготовка на продукти/пилета от етнически кланета, М. е извършвала различна от уговорената в гражданския договор дейност. Последното води до противоречащи си изводи, а именно или при изпълнение на договора се е отклонила от уговореното, като е извършвала друга дейност от името и за сметка на дружеството, или че гражданския договор е сключен фиктивно, за да послужи при евентуални проверки на обекта от органите на Главна инспекция по труда, а в същност престиранията дейност е друга. В никои от двата случая пакетажа на пилета не може да се приеме за изпълнение на дейност, произтичаща от гражданския договор. В този смисъл, дейността която М. е заварена на място да осъществява, както и предвид декларираното от нея в декларацията, представлява трудова дейност, за която е необходимо да е налице сключен между работника и работодателя трудов договор.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че А. М. М. е изпълнявала дейност в обект, стопанисван от дружеството „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], която дейност по съществуването си е трудова дейност, и притежава всички белези на трудовото правоотношение - определено по часове работно време, задължение за изплащане на трудово възнаграждение, регулярно изпълнение на задълженията, отношения по субординация между работодател и работник. Дейността е изпълнявана без наличието на трудов договор, поради което правилно ответникът е издал постановление, с което е обявил съществуването на трудовия договор между [фирма] и А. М. М.. Доколкото няма данни лицето да е починало, правилно и законосъобразно, на основание чл. 405а, ал.4 КТ са издали предписание дружеството да предложи сключването на трудов договор на А. М. М. за

дейността „работник разфасовач“, в обект „Кланица за водоплаващи птици“, в [населено място], считано от 03.09.2020 г.

Предвид изложеното, оспорените актове, като правилни и законосъобразни следва да бъдат потвърдени, а жалбата отхвърлена.

Предвид изхода на спора, на претенцията на ответникът за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, е основателна. При определяне размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбите на чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП и с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, и предвид действителната фактическа и правна сложност на спора, в полза на Дирекция Инспекция по труда – Л., следва да бъдат присъдени разноски за защита от юрисконсулт в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Предписание с изх. № ИЗХ20073657 / 21.10.2020 г. и Постановление изх. № ИЗХ20073656 / 21.10.2020 г. за обявяване на съществуването на трудово правоотношение, издадени от инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“, със седалище в [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на Дирекция Инспекция по труда - Л. сумата от 100,00 лв., направени по делото разноски.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: